

תת"ע 9123/12/17 - מדינת ישראל נגד אגבאריה אחמד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

21 פברואר 2021

תת"ע 9123-12-17 מדינת ישראל נ'

אגבאריה אחמד

לפני כבוד השופט אלכס אחר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י בא כוחה מתמחה מר רמי משה

נגד

אגבאריה אחמד

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד ג'בראן מכלוף

גזר דין

מבוא:

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 19.08.17 סמוך לשעה 03:30 נהג ברכב פרטי מסוג פורד מספר לוחית זיהוי 68-823-51 בכביש 65 ק"מ 6 או בסמוך לכך. הנאשם נהג בהיותו שיכור כשעל פי בדיקת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בגופו עמד על 419 מיקרו גרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף, כמות העולה על המידה הקבועה בחוק.

ביום 13.06.18 הודה והורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ביום 26.12.19 ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו בתיק מספר 6189-08-18 ולאחר שכתב האישום תוקן, הודה הנאשם בעבדות ובעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הורשע והתיק צורף לבקשתו לתיק זה שבכותרת. מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק 6189-08-18 עולה כי ביום 03.08.18, נהג הנאשם בהיותו פסול לנהיגה, פסילה שהוטלה ביום 03.10.17 (בימ"ש חיפה) והובאה לידיעת הנאשם ביום 05.04.18.

העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת שני התיקים הנ"ל הן: **נהיגה בשכרות** - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169ב לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (סמל סעיף 6603) **ונהיגה בזמן פסילה** - עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א 1961 (סמל סעיף 6603). (2023).

לאחר הצירוף, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון הכולל מאסר בפועל לביצוע בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 40 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. הנאשם הסכים שהפסילה תחושב מיום זה ונשלח לקבלת חוות

דעת בעניינו מטעם הממונה על עבודות השירות על מנת שתיבחן שאלת התאמתו לנשיאת עונש מאסר בעבודות שירות.

מטעם הממונה על עבודות השירות הוגשו מספר בקשות דחייה לשם הגשת חוות הדעת לאור כך שבאותה העת ביצע הנאשם עבודות שירות שהוטלו עליו בתיק אחר והממונה ביקש לבחון את אופן תפקודו בביצוע העבודות בסיומן. כמו כן, לאור מצב החירום השורר, התעכב סיומן של עבודות השירות בתיק האחר.

ביום 06.09.20 הוגשה חוות הדעת בה נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במרכז לעיוור באום אלפחם.

בין לבין, החליף הנאשם מספר מייצגים עד אשר ביום 22.12.20 בא כוחו הנוכחי, עו"ד ג'ובראן מכלוף, הגיש בקשה לחזרה מהודאה. הבקשה נדחתה על ידי ביום 20.01.21.

טענות לעונש וראיות הצדדים:

בדיון אשר התקיים לפני ביום 20.01.21, הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם איננו מעוניין עוד בהסדר הטיעון שהוצג ביום 26.12.19 והצדדים טענו לעונש בידעם כי ההסדר אשר הוצע אינו עומד עוד על הפרק ואינו מחייב מי מהם.

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה ולחומרה יתרה בביצוען בסמיכות זמנים. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה שבין מאסר בפועל למשך 3 חודשים ועד למאסר בפועל למשך 20 חודשים, פסילה בפועל למשך שנתיים עד חמש שנים וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה הפנה לגיליון התעבורתי של הנאשם (ת/1) הכולל 7 הרשעות קודמות לרבות אחת בנהיגה בשכרות מחודש אוקטובר 2017. כמו כן, לנאשם הרשעה בעבירת סיוע לשוד בגינה נשא עונש מאסר בפועל אותו ביצע בעבודות שירות. לאור האמור, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת משישה חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל למשך 4 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען שזוהי הפעם הראשונה בה הנאשם נשפט בנוכחותו וכי מעת ביצוע העבירה בתיק זה, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ב"כ הנאשם טען כי רישיונו של הנאשם נפסל בבית המשפט בעכו בהיעדרו לאחר שבא כוחו ביקש לדחות את הדיון אך לא התייצב אליו ומשכך, לא ידע הנאשם על הפסילה. עוד טען שהנאשם לא הפקיד רישיון באף אחד מהתיקים מלבד בתיק זה בגינו נפסל עד לתום ההליכים. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שינוע ממאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר בפועל לביצוע בעבודות שירות, ומפסילת מינימום 24 חודשים.

בהתייחס לעבירת השכרות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם עבר בהצלחה את בדיקת המאפיינים (נ/1) ולכן ניתן להימנע מלהטיל עליו פסילה ארוכה ומשמעותית. לאור גילו של הנאשם "וכיוון שזו הפעם הראשונה בה הוא מואשם בדיון בעניינו" (כך לדברי הסנגור המלומד - א"א) ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פסילת מינימום וקנס.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

קביעת מתחמי ענישה בתעבורה איננה מלאכה קלה כפי שכבר נכתב לא מעט ועיון בפסיקה מגלה כי לרוב, לעבירות נהיגה בזמן פסילה נלוות עבירות חמורות נוספות דוגמת גרימת תאונה והפקרה, נהיגה בשכרות, המלטות וכו' כפי שהורשע הנאשם במקרה זה (על אף שעסקין בעבירות שבוצעו במועדים שונים).

בעניינו, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ובנסיבות ביצוען וודאי כאשר העבירה בתיק 6189-08-18 בוצעה 4 חודשים בלבד לאחר שהודע לנאשם על פסילת רישיונו בתיק 3603-11-16 וכדברי בית המשפט המחוזי "נראה שהמשיב הפך את הנהיגה ללא רישיון ל"מפעל חיים". שלטון החוק לא מעניין אותו. הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, הוא ממשיך לנהוג כשאינו מבוטח, מסכן את ביטחונם של עוברי הדרך ושלו גם כן שוב ושוב, גם אם אצא מהנחה שהנני חייב לצאת ממנה, שנהג רק באותם מקרים שבהם נרשמו דו"חות" (עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא [31.10.10]).

עוד הודה הנאשם שקודם לכן, בתיק 9123-12-17 נתפס נוהג בשכרות. מן האמור עולה כי המדובר בשני אירועים נפרדים ולא באירוע מתמשך אחד.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור. בנוסף, גלום בה זלזול בהחלטות השיפוטיות והפרתן מצביעה אף היא על מסוכנות הנובעת ממעשי הנאשם מעצם אי הפנמת חומרת המעשה ותוצאותיו הפוטנציאליות הקשות.

לעניין זה, אפנה לדברים הבאים, כפי שנאמרו ברע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מ"י, (פורסם באתר נבו):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה"

בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רשיון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור".

נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם מצביעות על זלזול בחוק ובגורמי האכיפה ומלמדות כי הנאשם איננו נרתע מלבצען חרף תפיסתו. כאמור, בתיק זה שב הנאשם לנהוג על אף היותו בפסילה, למרות שדבר הפסילה נודע לו, שב נוהג בהיותו שיכור פעם אחר פעם, צובר עבירות ומסכן את בטחונו ובטחון המשתמשים בדרך וכדברי בית המשפט העליון ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן**:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

לפני כשנה קבע בית המשפט העליון ברע"פ 5635/19 **ליאור יעקובוב נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 4.9.19 [פורסם בנבו]): "אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רשיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.1.2011)).

לטעמי, מעשים אלו של המבקש מצדיקים בנסיבות העניין ענישה מרתיעה הכוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ואף ספק אם נכון היה לחפוף את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בהליך דנן יחד עם עונש מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד נגדו מהליך קודם.

חפיפת העונש המותנה, ולבטח במלואו, יש בה כדי לפגום ביסוד ההרתעה כנגד הנוהגים ברכבם בזמן פסילה תוך זלזול בוטה בהחלטות שיפוטיות הניתנות בעניינם.

לפיכך, מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ועבירה של נהיגה בשכרות, בנסיבות התואמות לענייננו, כפי שנקבע בפסיקה נע בין מספר ימי מאסר בפועל אותם ניתן לבצע בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר לצד פסילה לתקופה שלא תפחת מעשרים וארבעה חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - סעיף 40א לחוק העונשין:

הנאשם, מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2012 ולחובתו 7 הרשעות קודמות כאשר מבלי להקל בחומרת המעשים, רובן ככולן, הינן בגין עבירות מסוג ברירת קנס לרבות נסיעה ללא חגורה ואי ציות לתמרור עצור. בעבירה של נהיגה בשכרות, צבר הנאשם לחובתו הרשעה קודמת בגינה הוטלה על הנאשם בין היתר, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, אך נדמה שגם פסילת רישיונו של הנאשם לא הרתיעה אותו מלשוב לסורו.

מנגד, אציין כי זוהי הרשעתו הראשונה בנהיגה בזמן פסילה וכי מאז הרשעתו בתיק זה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ואף צירף תיק נוסף וניתן היה לומר שחסך מזמנם של בית המשפט והעדים. עם זאת, כפי שפורט בתחילה, לאחר שנתיים וחצי ולאחר שנתקבלה חוות דעת חיובית בעניינו של הנאשם, חוות דעת שנתקבלה רק בשל הודאת הנאשם ונדחתה מפעם לפעם על מנת שהנאשם ישלים תקופת עבודות שירות בתיק אחר, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו ובית המשפט נדרש להחליט בבקשה זו כך שלמעשה, לא נחסך מזמנו של בית המשפט. להיפך, יש להניח כי ניהול ההליך היה נמשך פחות.

העבירות אותן ביצע הנאשם עבירות חמורות המה וניסיון העבר הוכיח כי הנאשם לא נרתע מלשוב ולבצע עבירות אך בשל פסילת רישיונו. עובדה זו, יש בה די כדי לדון את הנאשם לתקופת מאסר בפועל.

כפי שנכתב ברע"פ 5300/18 סלאמה נ' מ"י (ניתן ביום 12.7.18 [פורסם בנבו]): "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחות הגבוהה.

יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (7.3.2004)).

על כן, נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים". אף ההלכה מורה, כי בעבירות של נהיגה בפסילה כי יש להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 5090/04 צאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2004)).

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם מאחר שלדבריו עבר בהצלחה את מבחן המאפיינים ואולם, אין להשלים עם טיעון כגון דא. על השוואת משקל אלוהי בכמות העולה על הקבוע בחוק להימנע מנהיגה בין אם הוא חש בטוב ובין אם לאו. בין אם יכול הוא לגעת באפו ובין אם לאו. בתקופה בה תאונות רבות מתרחשות בנסיבות דומות וקורבנות רבים איבדו חייהם או נחבלו בגופם, בית המשפט לא יקל בעונשו של נאשם ולא יתיר לו לנהוג אך בשל מעבר מבחן זה או

אחר. אגב יצוין כי בבדיקת המאפיינים נרשם כי הנאשם התנדנד ולא עבר בהצלחה את כלל המבחנים ואף מנימוק זה יש לדחות את הטענות (נ/1).

באשר לנהיגה בשכרות כבר נפסק ברע"פ 861/13 קאייס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.2.13 [פורסם בנבו]) כי: **"נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחונו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (ראו רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2004)). כך גם ציוונו המחוקק בקובעו, בסעיף 39א לפקודת התעבורה, עונש פסילה מינימאלי, של 24 חודשים, בגין הרשעה בעבירה זו."**

גם ברע"פ 1316/20 אבו גאבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 03.03.20 [פורסם בנבו]) נאמר כי **"נהיגה בשכרות הפכה בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" אשר מעמידה בסיכון את שלון הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים (רע"פ 4766/19 יחיה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.07.19 [פורסם בנבו])."**

לאחר דברים אלה, בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת, בייחוד כאשר עסקין בנאשמים נעדרי דפוס עברייני מובהק. דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה.

בעניינו, הנאשם לא נשא מאסר בפועל מאחורי סורג וברית וסבורני שאינטרס הציבור ייצא נשכר מהטלת עונש מאסר בפועל לביצוע עבודות שירות חלף חשיפת הנאשם לתרבות עבריינית בתקופת מאסר מאחורי סורג וברית. כפי שנפסק, הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י).

אמנם לנאשם הרשעה פלילית, בגינה הוטל עליו עונש מאסר אך עונש זה ביצע בעבודות שירות ותפקודו היה תקין.

כאמור, הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו לאחר הצגת הסדר טיעון והודיע כי הוא איננו מעוניין בו ואולם, בעת הצגת הסדר הטענות, עתרו הצדדים להטיל על הנאשם מאסר בפועל שיבוצע בעבודות שירות וסבורני כי עונש זה הולם את נסיבות ביצוע העבירות.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בפועל אותם יבצע הנאשם בעבודות שירות במשטרת עירון החל מיום 21.04.21 בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה. במועד זה, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון במתחם כלא מגידו.

2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות של נהיגה בפסילה ו/או נהיגה בשכרות ו/או סירוב למתן בדיקה ו/או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.
3. פסילה בפועל לתקופה של 40 חודשים אשר תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה נכון ליום 26.12.19 והפסילה כאמור תרוצה **במצטבר** לכל פסילה אחרת, כך שהוסבר לנאשם ולבא כוחו כי יש להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב הפסילות.
4. אני מורה על הפעלת עונש פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים אשר הוטל על הנאשם בתת"ע 3603-11-16, בית משפט שלום תעבורה חיפה, גזר דין מיום 03.10.17 אשר ירוצה **בחופף** לתקופת הפסילה האמורה בסעיף 4 לעיל.
5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
6. קנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 25/5/21.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, במעמד הנוכחים.